

haab at opnaa Forandringer. Ogjaa jeg gaar ud fra, at naar man kan give gode Grunde for Endringer i Forslaget, saa vil der i dette Ting ogsaa være Stemning for at vedtage Forandringer. Men det ærede Medlem fandt ikke det ringeste i selve Forslaget, som var antageligt, der var kun Feil paa Feil. Maa jeg her kun indstøde den Bemærkning, at det er ret karakteristisk at høre ærede Medlemmer, som nu det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds, i Aften, være saa uhyre skrupuløse overfor Lovforslagets Affattelse og at dømme det saa strengt i juridisk Henseende naar man blot huster, at for 2 Dage siden være de samme ærede Medlemmer med til at stemme for et Forslag i dette Ting, som — det tror jeg at turde paastaa — var et rent Monstrum af et Forslag, et Forslag om, at en Stempelafgift skulde gøres afhængig af den Omstændighed, om man boede eller ikke boede i et „købtadlignende“ Distrikt. Noget saa vaagt og som i den Grad savnede alle faste Kriterier, vilde de ærede Medlemmer ved Navneopraab saa fast som noget, man særlig skulde lægge Vægt paa, som et ypperligt Forslag. Ja, et saadant Forslag kan staa som Monument over, hvad 32 Lovgivere i det danske Folketing kunne finde passabelt, men ellers tror jeg ikke, at det vilde due til andet end til at skabe et Utal af Proceesser; det tør jeg dristig paastaa, at enhver Jurist vil være enig i. Naar man selv har opstillet et saadant Forslag som Moniter, bør man ikke sølde for strenge Domme overfor andre, naar ogsaa de kunne komme med Forslag, som paa et eller andet Punkt kunne give Anledning til Kritik. Men for øvrigt led den Kritik, der blev anstillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), af den Stavant, at den som sagt var overdreven i en aldeles urimelig Grad. Naar man hørte det ærede Medlem tale om den Kontrol, man vil indføre ved Lovforslaget, skulde man tro, at man her stod paa en aldeles jomfruelig Jordbund, at man ikke før i dette Land havde kendt til lignende Kontrolbestemmelser, at det var første Gang, der var Tale om at give udførlige Regler for Bestatning af en indenlandsk Produktion. Naar man imidlertid veed, at dette ikke er Tilfældet, naar man veed, at vi paa flere Omraader have og have haft en lang Række udførlige og meget i det enkelte gaaende Kontrolbestemmelser med Hensyn til Bestatningen af indenlandsk Produktion, maa det ærede Medlems Forbavelse blive temmelig grundløs. Blot som et Eksempel, thi det er umuligt for mig at

gennemgaa alle de Enkeltheder, han fremkom med, skal jeg anføre, at han i højeste Grad fandt det forfæstelig, at der staa i § 18: „For Delagtighed i den ulovlige Handling bøde Bryggerens Følt desuden hver for sig $\frac{1}{5}$ af den for Overtrædelsen foreskrevne Bøde“. Naar man hørte det ærede Medlem, skulde man tro, at det var en aldeles ny Bestemmelse, som maatte oprøre enhver retsindig Mands Retsfølelse, og hvorledes er saa det virkelige Forhold? Det er dette, at i en Lov, der i 1887 er vedtagen her i Tinget om Bestatning af Brændevinsbrænderen, findes en aldeles tilsvarende Bestemmelse. I denne Lov af 1ste April 1887 staa der saaledes: „For Delagtighed i den ulovlige Handling bøde Brændevinsbrænderens Følt desuden hver for sig $\frac{1}{5}$ af den for Overtrædelsen foreskrevne Bøde“. Jeg vil bede ærede Medlemmer mærke sig, at Forskellen mellem den anførte Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag og Bestemmelsen i Lovden af 1887 er den, at Lovden af 1887 har Ordet „Brændevinsbrænderen“, men Lovforslaget har Ordet Bryggeren. Jeg kan nu ikke finde, at der skulde være den uhyre Forskel paa en Brændevinsbrænder og en Brygger, at hvad der er ret og rimeligt for en Brændevinsbrænder, skulde være oprørende uretfærdigt og absurd, naar det gælder en Brygger. Saa talte det ærede Medlem blandt andet ogsaa om, at det dog var skammeligt, at man lod Øshynet snue i alle Kroge hos Bryggerne, at Bryggerne kom til at bo som i et Glashus, og han udbredte sig i ikke ringe Grad derover. Men maa jeg gøre opmærksom paa, at akkurat den samme Snusen i Krogene finder ifølge den bestaaende Lovgivning Sted hos Brændevinsbrænderne. Det kan ses af den Lov, jeg nys nævnte. Øshynet kan til alle Tider af Døgnet forlange at komme ind hos Brændevinsbrænderen, og det behøver end ikke at holde sig til Brænderilokalene, men kan ogsaa forlange at komme ind i andre Lokaler, det staa der udtrykkelig i Loven. Jeg kan ogsaa her nævne Loven om Bestatning af Koesukkerindustrien. Der have vi meget nærgaaende Bestemmelser. Det er altsaa, væsentlig set, slet intet nyt, her er Tale om. I et enkelt Punkt kan der være en Forskel, men i Principet er det ikke andet, end hvad vi i mangfoldige Aar have kendt i vor Skattelovgivning. Jeg synes derfor ikke, at der er mindste Grund til at tage saaledes paa Vej, som vi nu vi her være i Færd med at begaa noget himmelstrigende nyt — paa ingen Maade. Som et andet Eksempel paa, hvorledes det ærede Medlem fortolkede det foreliggende Lovforslag, skal jeg nævne, at han spurgte